

Dotazy z právní poradny (n = 40)

Tyto případy představují podněty osob, které se obrátily na právní poradnu Ligy lidských práv s žádostí o pomoc v souvislosti s negativní zkušeností se zdravotní péčí v období od 1. 1. 2025 do 30. 4. 2026. Obsahují popis situace, otázky klientů a jejich očekávání, přičemž nejsou formalizovány jako stížnosti. Citace byly jazykově upraveny (zejména doplnění diakritiky, úprava interpunkce a drobné stylistické úpravy) za účelem zlepšení jejich čitelnosti. Tyto úpravy však nezasahují do významu sdělení ani nemění obsah výpovědí. Původní znění dotazů, včetně navazujících odpovědí poradny, je archivováno u organizace Liga lidských práv.

Dotaz č. 1 – popis

Pacient popisuje opakované nedobrovolné hospitalizace na psychiatrii, které považuje za neoprávněné a manipulované ze strany rodiny (zejména otce) a zdravotnického systému. Uvádí dlouhodobé podezření na nesprávnou diagnózu, zkreslování informací ve zdravotnické dokumentaci a ignorování jeho námitek. Z jeho pohledu dochází k zásahu do základních práv, včetně osobní svobody, a situaci vnímá jako systematickou nespravedlnost, ze které se nedokáže vlastními silami dostat. Obrací se proto na poradnu s žádostí o pomoc, zhodnocení situace a další postup.

Citace:

„Tímto Vás naléhavě žádám o co nejrychlejší zhodnocení mého případu a o poskytnutí pomoci, abych mohl dosáhnout spravedlnosti a ukončení neoprávněné hospitalizace a šikany, kterou nyní zažívám.“

Dotaz č. 2 – popis

Tazatelka řeší situaci, kdy nemocnice plánuje propustit jejího těžce nemocného otce do domácího prostředí, které není schopné zajistit potřebnou péči. Popisuje tlak ze strany nemocnice a nedostatečnou podporu při hledání alternativních řešení. Současně se snaží orientovat v systému sociálních a zdravotních služeb, opakovaně kontaktuje různé instituce, ale bez jasného výsledku. Obrací se na poradnu s žádostí o nasměrování a pochopení svých možností dalšího postupu.

Citace:

„Stále se nemohu domoci právního rámce nemocnic a zdravotních zařízení. Volala jsem s mnoha právníky, lékaři, sociálními pracovníci a stále se nemůžu dobrat finální pomoci.“

Dotaz č. 3 – popis

Tazatelka řeší situaci, kdy jí zdravotnické zařízení odmítlo vydat lékařskou zprávu bez vysokého poplatku. Není si jistá, jaká jsou její práva, zda je takový postup legální, a jak může postupovat, aby dokumentaci získala. Z dotazu je patrná nejistota ohledně pravidel systému a potřeba potvrzení zdravotního stavu pro další lékaře.

Citace (jazykově upravená)

„Mohli byste mi poradit, jak postupovat? Tato zpráva a zákrok jsou pro mě důležité, abych měla potvrzení, že se mnou něco nebylo v pořádku.“

Dotaz č. 4 – popis

Tazatel se obrací na poradnu v situaci, kdy po komplikovaném porodu a následné hospitalizaci bylo jeho dítě bez souhlasu rodičů umístěno do dětského centra. Popisuje chaotický průběh péče napříč více zdravotnickými zařízeními a zásah orgánů sociálně-právní ochrany dětí. Z dotazu je patrná výrazná nejistota ohledně práv rodičů, nejasnost důvodů rozhodnutí institucí a snaha zorientovat se, jak postupovat, aby mohli dítě získat zpět do péče.

Citace:

„Bez našeho souhlasu ho nemocnice XY umístila do dětského centra YZ... ani v jedné z nemocnic nám nedali zprávu, ani na jakém základě ho převezli... Chceme syna doma, můžete nám pomoci?“

Dotaz č. 5 – popis

Tazatelka řeší situaci týkající se péče o její matku, která podle ní během hospitalizace čelila nevhodnému zacházení ze strany zdravotnického personálu. Popisuje závažné nedostatky v péči, ale zároveň i následnou neochotu zdravotnického zařízení tyto výtky řešit. Situace má výrazný dopad na její psychický stav a vede ji k úvahám o dalším postupu, včetně možností právní obrany. Z dotazu je patrná kombinace snahy domoci se spravedlnosti a současně potřeba pochopit, jaké kroky může v systému podniknout.

Citace:

„Kdykoli si na to vzpomenu, dělá se mi špatně od žaludku, třesou se mi ruce. Byla jsem zděšena tím, co maminka musela v nemocnici snášet, ale volat policii nechtěla, protože by se jí personál mohl mstít.“

“Ze strany zdravotnického zařízení však nebyla vůle moji stížnost řešit, chování personálu bylo označeno pouze jako nemyslitelné.”

Dotaz č. 6 – popis

Tazatelka řeší konflikt s poskytovatelem zdravotní péče ohledně dalšího umístění své matky v terminálním stavu. Nesouhlasí s pokračováním institucionální péče a usiluje o její převedení do domácího prostředí, avšak naráží na odmítavý postoj zdravotnického zařízení. Situaci vnímá jako ztrátu kontroly nad péčí o blízkého člověka a není si jistá, jaké má právní možnosti a jak se proti postupu nemocnice bránit.

Citace:

„Můžete mi prosím pomoci v této bezmoci? Maminka je v terminálním stavu nemoci, chtěla jsem si ji na dožití vzít domů. Protože se v zařízení, kde je, trápí a dostává silnou chemii. Jsem v šoku z toho, že mi zařízení brání v tom si maminku vzít k sobě a odkazuje se na to, že mamince v tom brání zdravotní stav. Jak se prosím bránit v tomto.“

Dotaz č. 7 – popis

Tazatelka popisuje dlouhodobou situaci spojenou s duševním onemocněním, rodinným konfliktem a opakovanými zásahy zdravotnického systému, včetně nedobrovolných hospitalizací. Uvádí, že její problémy nejsou zdravotníky adekvátně reflektovány a že systém vnímá jako nespravedlivý a manipulovaný ze strany blízkých osob. Z dotazu je patrná výrazná dezorientace v možnostech obrany, nedůvěra vůči institucím a hluboké psychické vyčerpání. Obrací se na poradnu s žádostí o radu, jak postupovat a jak situaci řešit.

Citace:

„Laskavě mi poradte, co mám dělat. Já to nevím... Už ani nepředpokládám, že by mi někdo pomohl... Píšu Vám proto, že jsem na úplném dně, osamělá a bez perspektivy.“

Dotaz č. 8 – popis

Tazatelka řeší situaci, kdy došlo ke zneužití jejích citlivých zdravotních údajů na pracovišti. Informace o její diagnóze byly bez jejího souhlasu získány a dále šířeny, což vede ke zhoršení pracovních vztahů a zásahu do jejího soukromí. V dotazu se snaží zorientovat v tom, zda došlo k porušení práva, kdo za situaci nese odpovědnost a jaké kroky může podniknout k ochraně svých práv.

Citace:

„Zjistila jsem, že jeden z kolegů si nechal zjistit informace o důvodu mého invalidního důchodu a tyto citlivé údaje následně sdělil dalším osobám. Šlo o diagnózu, kterou jsem si přála ponechat v soukromí a její zveřejnění mi velmi zneprůjemňuje pracovní prostředí a ráda bych věděla, jak se mohu účinně bránit.“

Dotaz č. 9 – popis

Tazatelka se obrací na poradnu po úmrtí svého otce, u kterého má podezření na zanedbání péče. Již podala stížnost na zdravotnické zařízení, avšak nemocnice pochybení odmítla. Tazatelka se snaží zorientovat v dalším postupu, zejména jak reagovat na zamítavé vyřízení stížnosti a jak docílit přezkoumání případu. Současně

zdůrazňuje potřebu, aby podobné situace nebyly opakovány, což ukazuje na silný motiv systémové nápravy a spravedlnosti.

Citace:

„Před pár dny mi zemřel v nemocnici tatínek, mám vážné podezření na zanedbání péče, jehož důsledkem byla tatínkova smrt... Prosím o radu, neboť jsem přesvědčená, že takové jednání nesmí zůstat bez povšimnutí a do budoucna se nesmí opakovat.“

Dotaz č. 10 – popis

Tazatelka popisuje komplikovaný porod, při kterém podle ní došlo k chybě při aplikaci epidurální analgezie, což vedlo k urgentnímu císařskému řezu a znemožnění kontaktu s novorozенým dítětem. Situaci vnímá jako traumatizující, s významným dopadem na její psychické prožívání. Současně se snaží zorientovat v možnostech dalšího postupu, zejména zda má smysl situaci řešit prostřednictvím stížnosti nebo jiných právních kroků, a jaký výsledek může očekávat.

Citace:

„Mně prostě nejde na tento hrozný zážitek zapomenout. Psychická újma je obrovská. Moc jsem si po prvním císaři přála porodit přirozeně. Prosím, co si o tom myslíte? Ráda bych to řešila, má to smysl? A jaké jsou možnosti?“

Dotaz č. 11 – popis

Tazatelka řeší situaci, kdy její manžel s vážným zdravotním stavem (mj. Alzheimerova choroba) odešel během hospitalizace z nemocnice, aniž by si toho personál všiml. Následné pátrání bylo spojeno s výrazným psychickým stresem a pocitem ohrožení. Tazatelka podala stížnost, avšak její vyřízení vnímá jako nedostatečné a bagatelizující. Obrací se proto na poradnu s cílem zorientovat se v odpovědnosti zdravotnického zařízení a v možnostech dalšího postupu.

Citace:

„To čekání, kdy – nebo jestli vůbec – se manžel najde, bylo nevyslovitelně vyčerpávající. Byl to šok, ze kterého se ještě dnes nemohu dostat... A já se ptám – kdo tedy nese odpovědnost?“

„Ptala se mě, co vlastně chci a za co má potrestat exemplárně sestru, která byla v té době na oddělení, když je to podle ní velmi dobrá sestra, se kterou je velice spokojená. Celá asi hodinová debata prakticky o ničem nakonec skončila mou větou: ‚Kdyby se aspoň někdo omluvil.‘ Na to paní primárka odpověděla, že to by se zařídit dalo.“

Dotaz č. 12 – popis

Tazatelka se obrací na poradnu s dotazem ohledně možností nápravy při podezření na zanedbání zdravotní péče. Konkrétně se snaží zorientovat v tom, zda může prostřednictvím stížnosti dosáhnout finanční kompenzace, nebo zda je nutné podat žalobu. Dotaz je typicky orientační – zaměřuje se na pochopení hranic stížnostního mechanismu a právních možností dalšího postupu.

Citace:

„Rozumím tomu správně, že pokud by mi šlo o finanční kompenzaci, stížnost na nemocnici nestačí a je nutné podat žalobu? Termín pro podání žaloby jsou tři roky od operace, je to tak?“

Dotaz č. 13 – popis

Tazatel řeší situaci své matky po prodělané cévní mozkové příhodě, kdy podle něj nedochází k adekvátní rehabilitaci a zdravotnické zařízení setrvává na jejím zařazení na lůžko následné péče. Rodina se snaží prosadit změnu režimu péče, ale naráží na odmítavý postoj poskytovatele. Dotaz směřuje k tomu, jakým způsobem lze rozhodnutí zdravotnického zařízení zvrátit, a jaké nástroje (včetně stížnosti) mají k dispozici. Je zde patrná snaha zorientovat se v systému a najít efektivní způsob obrany práv pacientky.

Citace:

„V LDN jsme marně požadovali, aby byla přeřazena na tzv. rehabilitační lůžko... Jakým způsobem lze zvrátit rozhodnutí neurologa, kterým se pravděpodobně řídí LDN?“

Dotaz č. 14 – popis

Tazatelka řeší situaci poporodních komplikací, které podle ní vznikly v důsledku nesprávně provedeného zákroku při porodu. Následkem jsou dlouhodobé zdravotní obtíže a nutnost dalšího chirurgického řešení. Dotaz směřuje primárně k orientaci v možnostech finanční kompenzace a nápravy, tedy jaké nástroje má pacientka k dispozici a co může od systému reálně očekávat.

Citace:

„Ráda bych se zeptala na svá práva na kompenzaci ze strany nemocnice a/nebo zodpovědného doktora a zda lze požadovat náhradu za další chirurgický zákrok, který bude zpoplatněný.“

Dotaz č. 15 – popis

Tazatelka řeší závažné komplikace při porodu, které vedly k ohrožení života novorozence a k dlouhodobým zdravotním následkům. Situaci vnímá jako potenciální pochybení zdravotnického zařízení a chce se zorientovat v možnostech podání stížnosti a jejího obsahu. Dotaz ukazuje snahu pochopit, jak postupovat v systému, jak formulovat stížnost a jak dosáhnout jejího prošetření.

Citace:

„Chci sepsat a podat na porodnici stížnost a nechat průběh porodu prošetřit, zda pochybili, protože celé těhotenství bylo naprosto v pořádku a až porod dopadl velmi špatně.“

Dotaz č. 16 – popis

Tazatelka uvádí, že došlo k závažnému poškození jejího zdraví v důsledku postupu lékaře, který považuje za protiprávní. Současně popisuje, že její dosavadní snahy o řešení situace nebyly úspěšné. Obrací se na poradnu s cílem zorientovat se v dostupných možnostech a realisticky zhodnotit své šance na nápravu a získání pomoci. Dotaz je charakteristický kombinací nejistoty, ztráty důvěry v dosavadní postupy a potřeby získat jasné vedení, jak dále postupovat.

Citace:

„Bylo mi závažně, protiprávně lékařem poškozeno zdraví... Ráda bych zjistila, jaké jsou mé možnosti a jakou mám šanci na reálnou pomoc v mé situaci. Mé dosavadní kroky zatím příliš úspěšné nejsou.“

Dotaz č. 17 – popis

Tazatelka řeší podezření na závažné pochybení při poskytování zdravotní péče své matce v rehabilitačním zařízení. Současně se snaží zorientovat v tom, jaké kroky může podniknout – od podání stížnosti až po případné trestní oznámení. Dotaz odráží situaci, kdy pacient (resp. rodina) postupně zvažuje intenzivnější formy obrany a hledá hranice mezi jednotlivými nástroji systému.

Citace:

„Jak mohu nyní na to vše reagovat? ... Když jsem opakovaně upozorňovala na vysoký tlak, bylo mi řečeno, že ho má ze mě... Ted' lékař nevyklučuje, že krvácení mohlo vzniknout z dalších pádů a uhození do hlavy... Stav maminky je nyní citelně poškozený.“

Dotaz č. 18 – popis

Tazatelka popisuje situaci svého syna s těžkým zdravotním postižením, u kterého při stomatologickém zákroku v narkóze došlo podle jejího tvrzení k rozsáhlému

odstranění zubů bez jejího vědomí a souhlasu. Situaci vnímá jako závažné pochybení zdravotnického zařízení. Současně se z dotazu promítá dlouhodobá negativní zkušenost se zdravotnickým systémem, nedůvěra vůči lékařům a ztráta orientace v možnostech dalšího postupu.

Citace:

„Měli mu zoubek opravit nebo vytrhnout. Ale synovi vytrhali skoro všechny zuby, i přední, bez našeho vědomí a svolení... Ted' nám pořád brečí, nemůže jíst... Paní doktorka s neurologie nám syna odmítá léčit, máme si najít jiného. Už si nevíme rady.“

Dotaz č. 19 – popis

Tazatelka řeší situaci, kdy podle jejího vnímání došlo k porušení jejích práv při poskytování zdravotní péče. Obrací se na poradnu poté, co již podala stížnost na zdravotnické zařízení, a hledá další orientaci v postupu – zejména právní posouzení situace, potvrzení správnosti svého postupu a případná doporučení, jak dál postupovat. Z dotazu je patrná nejistota ohledně dalšího kroku i očekávání podpory ze strany odborné organizace.

Citace:

„Jde mi o váš názor a posouzení z právního a morálního hlediska, případně mi doporučit další postup... Prosím o vaši odpověď a váš právní názor, jak mám dále postupovat.“

Dotaz č. 20 – popis

Tazatelka se obrací na poradnu s dotazem ohledně možností podání stížnosti na chování zdravotnického personálu. Není si jistá, kdo je oprávněn stížnost podat, zda může jednat i jako osoba nepřímo dotčená a zda je možné podat stížnost anonymně. Dotaz je typicky orientační a ukazuje nejistotu ohledně základních pravidel stížnostního mechanismu a podmínek jeho využití.

Citace:

„Ale mohu si já jako ‚nepoškozená‘ stěžovat na nevhodné (xenofobní a útočné) chování zdravotního personálu? A jsou veškeré stížnosti povinně osobní, nebo si lze stěžovat i anonymně?“

Dotaz č. 21 – popis

Tazatel se obrací na poradnu v souvislosti s jednáním reprodukční kliniky, která podle něj neoprávněně uchovávala embrya, přestože s jejich likvidací dal spolu s partnerkou výslovný souhlas. Situaci vnímá jako porušení práva i důvěry ve zdravotnické zařízení.

Dotaz zároveň směřuje k orientaci v možnostech právní obrany – zejména zda je možné požadovat odškodnění a jaký postup zvolit (mimosoudní vs. soudní řešení).

Citace:

„Naším cílem je požadovat po klinice odškodnění za vzniklou újmu, a to buď mimosoudní cestou, nebo soudním řízením, pokud k dohodě nedojde. Zároveň bychom uvítali konzultaci ohledně strategie dalšího postupu a vyčíslení reálné výše nárokovatelného odškodnění.“

Dotaz č. 22 – popis

Tazatel popisuje dlouhodobý spor se zdravotnickými zařízeními a dalšími institucemi, v němž se opakovaně snažil domoci vyšetření, přístupu ke zdravotnické dokumentaci a přezkoumání svého případu. Uvádí, že byl opakovaně odmítnut navzdory doporučením a že jeho stížnosti nebyly vyřizovány. Situaci vnímá jako systémové selhání, kdy jednotlivé instituce odkazují jedna na druhou a nikdo případ aktivně neřeší. Dotaz zároveň vyjadřuje hlubokou bezmoc a ztrátu důvěry v dostupné nástroje nápravy.

Citace:

„Všechny orgány, na které jsem se obrátil se stížností se odmítají touto věcí zabývat a cokoliv řešit... Na závěr mohu jen dodat, že se už nemám na koho obrátit.“

Dotaz č. 23 – popis

Tazatelka popisuje situaci svého syna, který je nedobrovolně hospitalizován na psychiatrickém oddělení. Uvádí dlouhodobé a systematické porušování jeho práv ze strany zdravotnického personálu, včetně omezení kontaktu, nevhodného zacházení a zpochybňování zdravotního stavu. Situaci vnímá jako zásadní zásah do lidské důstojnosti a osobní svobody. Z dotazu je patrná silná bezmoc, frustrace z neúspěšných právních kroků a naléhavá potřeba pomoci.

Citace:

„Od 16. 6. 2025 dochází ze strany primáře a dvou lékařek k porušování základních práv a svobod... To, co se děje na pavilonu 13, je potlačování lidské důstojnosti ve velkém... Člověk je v moci primáře a jeho dvou doktorek... Moc prosím o pomoc.“

Dotaz č. 24 – popis

Tazatel se obrací na poradnu v souvislosti s dlouhodobým zdravotním problémem své partnerky, který podle něj vznikl v důsledku zanedbání péče a následného opakovaného odmítání ze strany zdravotnických zařízení. Popisuje závažné a zhoršující se zdravotní obtíže, absenci jasné diagnózy a zároveň systematické bariéry

v přístupu ke specializované péči. Dotaz směřuje k orientaci v dalším postupu – zejména zda podat stížnost a jak se domoci odškodnění – ale zároveň obsahuje výrazný prvek hledání cesty ke konkrétní léčbě.

Citace:

„Žádáme Vás o okamžitou konzultaci a radu... Naše pokusy o došetření naráží na neochotu specialistů a dosavadní zanedbání má prokazatelně trvalé a zhoršující se následky... Věříme, že s Vaší pomocí najdeme cestu ke spravedlnosti a léčbě.“

Dotaz č. 25 – popis

Tazatelka popisuje zkušenost se stomatologickou péčí, u níž má podezření na pochybení při ošetření zubů, které vedlo ke zhoršení zdravotního stavu a dalším komplikacím. Uvádí, že následná péče byla nedostatečná a její obtíže byly bagatelizovány. Situace vyústila ve změnu lékaře a opakované nákladné zákroky, přičemž zdravotní následky přetrvávají. Dotaz směřuje k orientaci v právních možnostech – zejména zda má nárok na náhradu škody a jak postupovat při uplatnění nároku a prošetření pochybení.

Citace:

„Proto mé dotazy směřují k následujícímu:

- 1. Mám právo na náhradu škody?*
- 2. Do jaké míry mohu svůj stav právně řešit?*
- 3. Jaký je postup pro uplatnění náhrady a případného šetření pochybení?“*

Dotaz č. 26 – popis

Tazatelka se obrací na poradnu v situaci, kdy má obavu o zdravotní stav své matky po cévní mozkové příhodě a současně vnímá poskytovanou péči jako nedostatečnou a potenciálně škodlivou. Popisuje rychlé zhoršení stavu i nejasnou komunikaci ze strany lékařů. Dotaz je výrazně emočně zabarvený a kombinuje obavy o život blízké osoby s nejistotou, jak situaci řešit a jaké má možnosti obrany.

Citace:

„Chtěla bych se zeptat, co mám dělat, když vím, že v nemocnici máma nedostává dostatečnou péči a trpí žízní... je po mozkové příhodě, poznávala všechny, věděla, co jí říkám... a přesto je uspana... Mluvila jsem se dvěma doktory, prý je to normální...“

Dotaz č. 27 – popis

Tazatelka popisuje negativní zkušenost s odmítnutím akutního ošetření v nemocnici, přestože trpěla výraznými bolestmi a zdravotními obtížemi. Uvádí, že zdravotnický personál její stav bagatelizoval a neposkytl jí adekvátní péči ani lékařské posouzení.

Situaci vnímá jako selhání systému i neetické jednání personálu. Dotaz směřuje k nápravě konkrétní situace, ale zároveň reflektuje širší problém přístupu zdravotníků k pacientům.

Citace:

„Řekla, že akutní ošetření bych dostala pouze v případě, kdybych si zlomila nohu... Měsíc a půl čekat v bolestech a nevědomosti... Tento přístup zdravotního personálu mě neskutečně rozhořčil... Žádám o nápravu v přístupu k pacientovi.“

Dotaz č. 28 – popis

Tazatelka popisuje zkušenost s odběrem krevní plazmy, při kterém se setkala s odmítnutím ze strany lékařky, jež po ní požadovala dodatečné potvrzení kvůli její diagnóze duševního onemocnění. Situaci vnímá jako diskriminační a neprofesionální, zejména proto, že v minulosti darování probíhalo bez problémů a nebyla uplatňována stejná pravidla vůči jiným diagnózám. Dotaz směřuje k tomu, jak se proti takovému jednání bránit a jak zajistit, aby se podobné situace neopakovaly.

Citace:

„Domnívám se, že se jednalo o diskriminační a neprofesionální chování, které vytváří dvojí standardy v přístupu k dárcům a stigmatizuje lidi s duševními nebo chronickými onemocněními... Ráda bych získala radu, jak řešit tento případ a zajistit, aby se podobné situace neopakovaly.“

Dotaz č. 29 – popis

Tazatelka popisuje komplikace po porodu, kdy byl porod původně hodnocen jako bezproblémový, avšak následně došlo k závažným zdravotním komplikacím (rezidua placenty), které si vyžádaly další zákrok. Situaci vnímá jako možné pochybení zdravotnického zařízení. Dotaz směřuje k orientaci v právních možnostech – zejména podání stížnosti, nároku na odškodnění a zajištění právního zastoupení.

Citace:

„Potřebuji poradit ohledně podání stížnosti, nároku na odškodnění a případného právního zastupování.“

Dotaz č. 30 – popis

Tazatelka se obrací na poradnu v akutní situaci, kdy popisuje své nedobrovolné umístění na psychiatrickém oddělení. Uvádí, že k hospitalizaci došlo bez jejího souhlasu, že je omezena na osobní svobodě (zákaz vycházek) a že její pobyt trvá déle, než považuje za přijatelné. Dotaz je velmi stručný, ale výrazně naléhavý a zaměřený na co nejrychlejší pomoc a ukončení situace.

Citace:

„Žádám o vysvobození... Zavřeli mě na psychiatrii bez svolení... Zakázali mi vycházky a nemohu ven. Aktuálně už téměř dva a půl měsíce.“

Dotaz č. 31 – popis

Tazatel se obrací na poradnu s dotazem ohledně přístupu ke zdravotnické dokumentaci a její správnosti. Snaží se zorientovat v tom, zda je možné o dokumentaci požádat i zpětně a jak postupovat v situaci, kdy by obsahovala nepravdivé nebo nepřesné údaje. Dotaz je čistě orientační a zaměřuje se na základní pravidla fungování systému a možnosti obrany vůči nesprávné dokumentaci.

Citace:

„Je možné o to požádat kdykoliv, nebo je nějak stanovená doba od hospitalizace, kdy o dokumentaci mohu požádat? A případně, pokud by údaje neodpovídaly skutečností, je možné s tím něco dělat?“

Dotaz č. 32 – popis

Tazatelka popisuje komplexní situaci spojenou s psychiatrickou péčí a opatrovnickým řízením o dítě. Uvádí opakované zásahy do její léčby, nekonzistentní diagnózy a nadměrnou medikaci, které podle ní měly negativní dopad na její zdravotní stav i postavení v řízení o péči o dítě. Klíčovým problémem je také předání informací o jejím zdravotním stavu třetí osobě bez jejího souhlasu. Dotaz směřuje k orientaci v možnostech obrany a dalším postupu v situaci, která má jak zdravotní, tak právní dopady.

Citace:

„Ráda bych požádala o radu, co v této situaci můžu dělat... Otec dcery za lékařkou chodil, sdělila můj zdravotní stav bez souhlasu jeho matce... Velmi mi to uškodilo v opatrovnickém řízení.“

Dotaz č. 33 – popis

Tazatelka popisuje situaci, kdy při dentální hygieně došlo k poškození korunky jejího partnera, což vedlo k nutnosti její výměny a dodatečným nákladům. Zpochybňuje postup zdravotnického zařízení, zejména odpovědnost za vzniklé poškození a oprávněnost požadovaných plateb. Dotaz směřuje k orientaci v tom, zda může poskytovatel nést odpovědnost a jaké jsou možnosti dalšího postupu.

Citace:

„Neměla by ale minimálně polovinu odpovědnosti nést ordinace? Proč hygienistka pískování prováděla, pokud viděla, že korunka je tedy ve špatném stavu, jak tvrdí?“

Dotaz č. 34 – popis

Tazatel se obrací na poradnu v souvislosti s úmrtím své partnerky, u kterého má podezření na pochybení zdravotnického zařízení při provedení zákroku a následném poskytování péče. Uvádí, že zákrok byl proveden i přes nesouhlas pacientky a že po něm došlo ke zhoršení zdravotního stavu a časové prodlevě v reakci personálu. Situaci vnímá jako zásadní selhání péče s fatálními následky. Dotaz směřuje k orientaci v možnostech dalšího postupu – včetně podání stížnosti, trestního oznámení a zajištění důkazů.

Citace:

„Jsem přesvědčen, že bezprostřední příčinou smrti bylo právě pochybení při zákroku a následná prodleva v poskytnutí pomoci... Potřebuji poradit s dalším postupem, zajištěním důkazů a podáním stížnosti, případně trestního oznámení.“

Dotaz č. 35 – popis

Tazatelka popisuje situaci, kdy podle jejího přesvědčení došlo k zanedbání zdravotní péče při diagnostice závažného onemocnění (endokarditidy), což vedlo k nevratnému poškození srdeční chlopně a nutnosti operace s celoživotními následky. Uvádí i výraznou časovou prodlevu v diagnostice a rozpor mezi názory lékařů. Zároveň se snaží zorientovat v možnostech právního postupu, přičemž vyjadřuje obavy z náročnosti sporu a potenciálních negativních důsledků (stres, zastrašování). Dotaz tedy kombinuje právní orientaci s výraznou osobní nejistotou a obavami.

Citace:

„Sama si netroufám zažalovat nemocnici jako právnickou osobu... Mám obavu ze stresu a možného zastrašování.“

Dotaz č. 36 – popis

Tazatelka popisuje situaci po porodu, kdy má pochybnosti o správnosti postupu zdravotnického zařízení, ale podání stížnosti odkládala. Klíčovým momentem je komunikace s vedoucím lékařem, která v ní vyvolala pocit, že stížnost nemá smysl, protože by nebyla úspěšná. Dotaz tak zachycuje proces, kdy pacient zvažuje obranu svých práv, ale je od ní fakticky odrazován autoritou zdravotnického zařízení.

Citace:

„Stížnost jsme nepodávali... pan primář nám sdělil, že vše proběhlo v pořádku, a tak trochu z toho cítíme, že bychom v nemocnici stejně neuspěli.“

Dotaz č. 37 – popis

Tazatelka řeší úmrtí svého otce po komplikované operaci a následné péči, u které má rodina podezření na pochybení zdravotnických zařízení. Uvádí, že si s odstupem času vyžádali dokumentaci a konzultovali případ s jiným lékařem, který naznačil, že postup mohl být od počátku veden jinak. Dotaz je zároveň charakteristický odkladem reakce (časový odstup) a snahou zpětně zorientovat se v možnostech obrany, přičemž hlavní motivací není finanční kompenzace, ale zajištění nápravy a prevence do budoucna.

Citace:

„Nejde nám o finanční obnos, to nám tu bolest nevymaže. Spíš jde o princip, aby se to již neopakovalo a nemocnice to nesmetla jen tak ze stolu. Je tedy nějaký postup, jak jednat?“

Dotaz č. 38 – popis

Tazatelka řeší situaci po stomatologickém zákroku (implantaci), kdy došlo k selhání implantátu a jeho samovolnému vyloučení. Zároveň zpochybňuje kvalitu provedeného výkonu i rozsah účtované péče. Klíčovým problémem je také nedostatek informací před zákrokem – uvádí, že neobdržela dostatečné poučení ani informovaný souhlas. Dotaz směřuje k orientaci v právech pacienta, možnosti finanční nápravy a dalším postupu (stížnost, reklamace, opakování výkonu).

Citace:

„K zákroku jsem neobdržela písemné poučení ani informovaný souhlas... Ve zdravotnické dokumentaci je uvedeno, že jsem byla poučena, nicméně toto poučení jsem nevnímala jako konkrétní a srozumitelné... Jaký je doporučený další postup?“
“Jaká mám práva jako pacient? Lze se domáhat vrácení části nebo celé uhrazené částky? Je možné požadovat opakování implantace bez další úhrady nebo za snížených nákladů? Jaký je doporučený další postup (reklamace, stížnost, mediace)?“

Dotaz č. 39 – popis

Tazatel popisuje dlouhodobé zdravotní obtíže a pozdní diagnostiku vzácného onemocnění, u něhož má podezření, že zdravotnické zařízení selhalo včasným rozpoznáním či adekvátní reakcí. Uvádí i závažné důsledky (vysoké náklady léčby, rodinná zátěž nemocí). Dotaz směřuje k orientaci v možnosti domoci se odškodnění a zároveň obsahuje silnou osobní motivaci situaci aktivně řešit.

Citace:

„Chci zažádat o odškodnění po nemocnici... domnívám se, že došlo k pochybení nebo ignorování diagnózy... problémy mám už od 12 let... já to takto nechci nechat – pomůžete mi s tím?“

Dotaz č. 40 – popis

Tazatelka řeší komplikace po plánované operaci ve fakultní nemocnici, při které došlo k poškození, jež nebylo během výkonu rozpoznáno.

V dotazu zpochybňuje jednak průběh léčby a řešení komplikací (zejména zvolený postup a kvalitu následné péče), jednak rozsah provedených vyšetření s ohledem na svůj zdravotní stav. Současně se snaží zorientovat v možnostech podání stížnosti a právní obrany. Významným prvkem je také motivace dosáhnout systémové změny a zabránit opakování podobných situací u dalších pacientek.

Citace:

“Prosím o konzultaci ohledně možnosti stížnosti... Mým cílem není pouze osobní odškodnění, ale také dosažení systémové změny, aby se podobným komplikacím předcházelo.”